

LITURGIA HORARUM

Officia propria
Archidioecesis
Coloniensis

I

TEMPUS ADVENTUS
TEMPUS NATIVITATIS

LITURGIA HORARUM

Officia propria
Archidioecesis
Coloniensis

I

TEMPUS ADVENTUS
TEMPUS NATIVITATIS

APPROBATUM IMPRIMATUR

Köln, den 15. August 2002

† JOACHIM KARDINAL MEISNER
Erzbischof von Köln

CONFIRMATUM

11. November 2002 · Prot. n. 2282/99/L

Rom – Vatikanstadt

† Franciscus Kardinal Arinze
Präfekt der Kongregation für den Gottesdienst

† Franciscus Pius Tamburrino
Erzbischof
Sekretär

Herausgegeben vom Erzbistum Köln

Druck: J. P. Bachem, Köln

3-7616-1713-5

CALENDARIUM
PROPRIUM ARCHIDIOECESIS COLONIENSIS

DECEMBER

- 4 B. Adolphi Kolping, presbyteri Memoria
5 S. Annonis, episcopi Memoria
PATRONUS PRINCIPALIS CIVITATIS
SIGEBERGENSIS In civitate Sigebergensi: Sollemnitas
8 IN CONCEPTIONE IMMACULATA B. MARIAE V.
PATRONA PRIMARIA ARCHIDIOECESIS Sollemnitas
14 B. Franciscae Schervier, virginis

Die 4 decembris

B. ADOLPHI KOLPING, PRESBYTERI

Memoria

Adolphus Kolping filius opilionis die 8 decembris anno 1813 in Kerpen prope Coloniam sito natus est. Post ludum loci artem sutrinam didicit. Hac arte non contentus et consilio sacerdotii petendi captus ab anno 1837 in „Marzellen-Gymnasium“ Coloniae studia humaniora absolvit. Studiis philosophiae et theologiae Monaci, Bonnae, Coloniae peractis, die 13 aprilis anno 1845 Coloniae in ecclesia quondam Minoritarum presbyter ordinatus est. Vicarius cooperator in Wuppertal-Elberfeld (1845–1849), civitate industriis quaestuosis affluenti, miseras extremas operariorum expertus est. Iuvenum consociatione, quae a Ioanne Gregorio Breuer magistro condita erat, incitatus Kolping vocationem propriam repperit, ut operarios et artis opifices iuvenes in necessitatibus socialibus adiuveret eosque in ecclesiam integraret. Vicarius Ecclesiae Metropolitanae Coloniensis factus, anno 1849 „Societatem Catholicam Opificum“ fundavit, e qua „Opus Internationale Kolping“ ortum est. Adolphus Kolping die 4 decembris anno 1865 mortuus est. Sepulchrum eius in ecclesia Minoritarum, cuius rector ab anno 1862 fuerat, mox post mortem eius veneratum est.

De Communi pastorum, Vol. I, 1001.

Ad officium lectionis**LECTIO ALTERA**

Ex homília beati Adolphi Kolping, presbyteri

(Adolph-Kolping-Schriften. Kölner Ausgabe Bd. 3, 1985, 128 f)

Tempus est agendi et movendi

Hómines non tam mali sunt, quam saepe habéntur. Manu vere christiána eos apprehéndite, et cito errórem vestrum perspiciétis. Quod non raro in vita reppérimus et omni die íterum reperímus. Et dum aliórum hóminum fides in homines tabéscere vidétur, nos eam créscere vidémus – Deo gratias! Ecce, crédimus in homines, crédimus praesértim in iúvenes operántes, étsi vítia habent, étsi pér-

diti sunt, etsi moribus saeculi nostri corrumpuntur. Et quia in eos credimus, non fatigamur operantes pro eis.

Insuper in maiores res quam homines credimus: credimus et in Deum. Et cum in eum credamus, cum rem Christianam tamquam vitam activam, tamquam efficacitatem ad salutem cognoscamus, ideo non in nosmetipsos confidimus, sed in virtutem victricem fidei Christianae, et illi virtuti Dei cogimur ministrare. Quod res multae nostra aetate in deteriorius convertuntur, quod vita socialis contracta et discissa est, nos, qui vere in rem Christianam credimus, eam traderemus, nisi hoc ipso tempore omnibus viribus – propriis aliisque in eandem finem operantibus – res in meliora converteremus et servaremus, quae servari possunt. Nunc non habemus tempus otiaendi, spectandi, nihil curandi, cum fletu et luctu querendi! Tempus est agendi et movendi, unicuique ad mensuram virium eius. Non necesse est omnia posse, sed aliquid boni et fructuosi. Nisi potes agere solus, poteris una cum aliis. Hic non vere Christianus est, qui recedit ab actionibus communibus, non vere Christianus, qui non libenter rebus communibus interest et serviens agit.

Qui in Deum credunt, et in homines credere debent; et qui in rem Christianam vivide credunt, spiritu eius agere debent.

REPONSORIUM

Ps 111,5.6

R. Iucundus homo, qui miseretur et commodat. * Dispónet res suas in iudicio.

V. Quia in aeternum non commovébitur; in memoria aeterna erit iustus. * Dispónet.

Oratio

Deus Pater misericors, qui beatum Adolphum Kolping de arte sutrina ad sacerdotium vocasti, ut per eum iuvenes e miseriis spiritalibus et socialibus eriperes, da nobis, quaesumus, eius intercessione, ut res adversas temporum nostrorum cognoscamus et fratrum necessitatibus, te adiuvante, subvenire possimus. Per Dominum.

Die 5 decembris
S. ANNONIS, EPISCOPI

Memoria

PATRONUS PRINCIPALIS CIVITATIS
SIGEBERGENSIS

In civitate Sigebergensi sollemnitatis

Anno circiter annum 1010 in Suevia natus, studiis in schola ecclesiae cathedralis Bambergensis peractis, anno fere 1054 praepositus monasterii in Goslar electus est. Anno 1056 archiepiscopus Coloniensis nominatus, territorium saeculare archiepiscopale ampliavit et aedificando arces monasteriaque tutatus est. Ab anno 1062 administratione regni functus est pro Henrico IV rege infante. Coloniae collegia clericorum S. Georgii et S. Mariae ad Gradus atque abbatias Sigebergensem, Grafscafensem et Salfeldensem fundavit. Beneficentia in pauperes indefesse se praebuit. Mortuus anno 1075 die 4 decembris, in abbazia Sigebergensi sepultus est. Reliquiae eius, in tumba saeculo duodecimo facta conditae, in ecclesia abbatiali Sigebergensi coluntur.

Commune pastorum, Vol. I., 1101.

Ad Officium lectionis

LECTIO ALTERA

Ex Tractatibus sancti Augustini episcopi in Ioannis Evangelium

(XXXIV, 10: PL 35, 1656–1657)

Vita nostra luctamen est

Cum perambulavérimus viam, et ad ipsam pátriam venérimus, quid erit nobis láetius? quid erit nobis beátius? Quia nihil pacátius: nihil enim advérsus hóminem rebelábit. Nunc ergo, fratres, difícilé sine rixa sumus. Ad concórdiam quidem vocáti sumus, iubémur pacem habére inter nos; ad hoc conándum est, omnibúsque niténdum víribus, ut aliquándó veniámus ad perfectíssiam pacem:

modo autem litigámus plerúmque cum eis quibus consúlere vólumus. Ille errat, tu vis dúcere ad viam; resístit tibi, lítigas. Córripis étiam interiorem fratrem tuum: tecum manet in domo, et pérditas vias quaerit; áestuas quómodo córrigas, ut de illo bonam ratióne Dómino ambórum reddas. Quantae úndique rixárum necessitátes!

Plerúmque homo táedio afféctus, dicit apud semetípsum: Quid mihi est pati contradictóres, pati eos qui reddunt mala pro bonis? Ego volo consúlere, illi volunt períre: consúmo vitam meam litigándo; pacem non hábeo: inimícos ínsuper fácio, quos amícos habére debérem, si benevoléntiam consuléntis atténderent: quid mihi est ista pérpeti? Rédeam ad me, mecum ero, Deum meum invocábo.

Redi ad teípsum, ibi invénis rixam: si coepísti Deum sequi, ibi invénis rixam. Quam rixam, inquis invénio? *Caro concupíscit advérsus spíritum, et spíritus avdérsus carnem.* Ecce tu ipse es, ecce tu solus es, ecce tecum es, ecce álium nullum hóminem páterias: sed vides áliam legem in membris tuis, repugnántem legi mentis tuae, et captivántem te in lege peccáti, quae est in membris tuis. Excláma ergo, et a rixa interióre clama ad Deum, ut tibi pacíficet te: *Miser ego homo, quis me liberábit de córpore mortis huius! Grátia Dei per Iesum Christum Dóminum nostrum.* Quia qui me, inquit, séquitur, non ambulábit in ténebris, sed habébit lumen vitae. Finíta tota rixa, immortalitas consequétur, quia novíssima inimíca destruétur mors. Et qualis pax erit? *Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem.* Quo ut veniámus, quia tunc erit in re, nunc sequámur in spe eum qui dixit: *Ego sum lux mundi.*

RESPONSORIUM

Cf. Rom 8,9; 7,25

R. Vos in carne non estis, sed in spíritu * Si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis.

V. Grátia Dei per Iesum Christum Dóminum nostrum.

* Si tamen.

In civitate Sigeburgensi: HYMNUS Te Deum, 526.

Oratio

Deus, cuius sánctitas actióne et contemplatióne quáeritur et invenitur, da nobis, intercessióne beáti Annónis epíscopi, qui et rebus públicis consúluit, et domos vitae religiósae fundávit; ut, humano géneri sédulo inserviéntes atque in oratióne perpétua manéntes, tecum coniungámur. Per Dóminum.

Die 8 decembris

IN CONCEPTIONE IMMACULATA
BEATAE MARIAE VIRGINIS

PATRONA PRIMARIA ARCHIDIOECESIS

Sollemnitas

Inde a saeculo XIV festum hoc pars calendariorum Coloniensium est; anno 1662 patrocinium archidioecesis nuncupatur. Archiepiscopus Ioannes Cardinalis de Geissel anno 1885 hanc sollemnitatem tamquam perantiquum patrocinium archidioecesis commemorat.

Omnia ut in sollemnitate, Vol. I., 934.

Die 14 decembris

B. FRANCISCAE SCHERVIER, VIRGINIS

Nato anno 1819 Aquisgrani, pernovit angustias sui temporis. Consociationi feminarum ad exercenda opera caritatis se aggregavit anno 1840. Paulo post fundamenta iecit congregationis „Sororum pauperum a S. Francisco“ nuncupatae, quam archiepiscopus Coloniensis confirmavit anno 1851. Francisca ipsa multas domos suae congregationis fundavit. Vitam totam pauperibus et afflictis dedicavit. Obiit anno 1876 die 14 decembris et sepulta est in domo matrice Aquisgrani.

De Communi virginum, Vol. I., 1140, vel sanctarum mulierum (pro iis qui opera misericordiale exercuerunt), 1208.

Ad Officium lectionis

LECTIO ALTERA

Ex Homilía Pauli papae Sexti in celebratióne Beatificatiónis (1974)

(AAS 66, 1974, 271–272)

Caritas in virtute paupertatis

Alios ex sanctis admirándos pótius quam imitándos putémus, beátam autem Francíscam lumen atque exémpulum habémus sanctitátis Franciscánae ad imitatiónem aptíssimum.

Si sanctitátem nihil áliud fácimus nisi vitam actam secúndum voluntátem Dei, beáta Francísca a prima aetáte incessábili stúdio intendébat, ut secúndum Dei voluntátem vitam dégeret. Quod stúdiu[m] ánxium nonnúmquam iudicámus, sed et constans semper atque fide signátum. Quo stúdio significári virtútem própriam sanctitatis eius affirmávit unus ex iis, qui de vita et móribus Francíscae narravérunt.

Quod eam vidémus vocátam ad vitam Franciscánam et vidémus hanc vitam ea fide atque ea perseverántia agéntem, qua praéditum saepe scimus esse ánimu[m] Germanórum, – nonne ex hac vocatióne dénuo intellégimus ratam semper atque probátam nec non accomodándam esse illam evangélicae vitae formam, immo sua ipsa suavitate alliciéntem, quam coniúctam atque unificátam sentímus cum sancto Assisiénsi? Nonne ex eádem vocatióne díscimus: hanc vitae Franciscánae formam, quae in se ipsa fere repúgnans sed fide Christiána postuláta praecipue vidétur, íterum atque dénuo agi posse ab animábus vere Christiánis?

Hac ígitur ratióne de paupertate illa loquámur, in qua versabátur omni vitae témpore beáta Francísca, ut augeret

sacrificium caritatis suae simulque praebéret testimonium vitae evangélicae maius atque acceptabilius! Nonne hanc paupertatem putamus admonitionem atque exemplum redditum pro nobis in fide cathólica vivéntibus et imprimis pro societate nostra, in qua possidére et bonis mundanis frui vel máxima faciúntur?

Nonne et nobis, qui hanc diem in honórem huius „matris páuperum“ in Ecclesia celebrámus, exemplum eius vitae cordi erit, per quam invitábumur et evocábimur ad amándos páuperes in virtúte et amóris et mandáti Iesu Christi?

Cum beátam Francíscam – id, quod ante eam fecérunt multi – propugnávisse pro paupéribus vidémus in conspéctu et Ecclesiae et ómnium hóminum nostrae aetátis, nonne evocámur atque monémur, ut in fide confessionéque Christiána inníxi senténtias atque edíctum concipiámus ad fratres páuperes vel míseros iuvándos? Et habémus multos; sicut dixit Iesus apud Ioánnem: Páuperes enim semper habétis vobíscum.

Haec nos dóceat, ad hoc opus nos iuвет beáta Francísca Schervier!

RESPONSORIUM

Mt 25, 35.40

R. Esurívi, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me: * Amen dico vobis: Quámdu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

V. Fenerátur Dómino, qui misértur páuperi. * Amen.

Oratio

Deus, qui beátam Mariám Francíscam vírginem charísimate caritátis in paupéribus et infírmiss adiuvándis mirabíliter donásti; fac nos, quáesumus, eius exémplo: spírítu paupertátis sapiénter vívere et omni sollicitúdine tibi in frátribus servíre. Per Dóminum.